

Retaule de l'església de la Mare de Déu dels Àngels

Casserres

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Plaça de l'Església, s/n
Alçada: 619

Coordenades:

Latitud: 42.01401
Longitud: 1.84248
UTM Est (X): 404157
UTM Nord (Y): 4651980

Classificació

Número de fitxa 08049 - 61
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Modern Barroc
Segle XVIII
Any 1704
Autoria de l'element: Segimon Pujol
Estat de conservació Bo
Protecció Legal i física
Observacions protecció: NN.SS text refós DOGC 4846 de 21/03/2007
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Solsona. Palau Episcopal. 25280 SOLSONA
Fitxes associades:
[Mare de Déu dels Àngels](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dg., 15/04/2012 - 02:00

Descripció

El retaule barroc de l'església de la mare de Déu dels Àngels, obra de Segimon Pujol realitzada el 1704, respon a la tipologia de retaule barroc del segle XVIII. La seva composició està estructurada en tres carrers, amb predomini del central ben delimitat i de major alçària. Parells de columnes salomòniques i de sanefes plenes de garlandes, flors i fruits separen el cos central i divideixen tot el retaule en compartiments. El retaule és coronat per una figura de Déu i, col·locats en diferents llocs, s'hi poden identificar 13 apòstols, ja que també hi apareix Sant Pau. Durant un primer moment, el lloc central que ara ocupa Sant Bartomeu, patró de Casserres, fou ocupat per Sant Isidre. Els pares de l'Església occidental també hi tenen llur espai, concretament Sant Gregori el Gran i Sant Agustí. El tema central del retaule està dedicat a la Mare de Déu dels Àngels, que ocupa el centre del retaule, sobre el sagrari, la riquesa dels detalls es fa més evident en les quatre escenes dels temes marians: el Naixement, l'Epifania, la Coronació i la Pentecosta.

Observacions:

Part del retaule va quedar afectat per un intent de crema de l'any 1936; en concret, la part dreta del segon registre i el coronament del mateix costat, així com bona part de l'escultura exempta. Posteriorment el Servei de Conservació de Monuments de la Diputació provincial de Barcelona en va fer una reconstrucció.

Història

El retaule de Santa Maria de Casserres va ser contractat l'any 1702 per mossèn Pau Escaler amb Segimon Pujol, del qual es deia en el contracte que era l'escultor del retaule de sant Vicenç de Prats de Lluçanès. En el contracte s'especificava que s'havia de fer en un termini màxim de vuit anys pel preu de 1050 lliures. Consta que l'any 1718 ja l'havia cobrat. L'església parroquial de Casserres estava dedicada a Sant Pau i estava molt allunyada del nucli urbà. A finals del segle XIV s'edificà una capella en el barri de Casserres, on s'hi havia establert poblament urbà. A partir de l'any 1380 es comencen a conèixer donacions i censals per a la seva construcció. L'antiga capella desaparegué arrel de les obres d'ampliació de la nova església, l'any 1681, comissionada pel senyor de Casserres, Marquès de Marimón, el seu administrador Rossinyol i Francesc Niubó als Bernadàs, aquests dos darrers estan enterrats al presbiteri.

Bibliografia

PALMA, Andreu de (1950). Notes històriques de la vila de Casserres. Conferència amb documentació inèdita entorn de l'església parroquial de Nostra Dona dels Àngels, donada a les Escoles Nacionals de la vila el 8 d'octubre de 1950. SERRA, Rosa (1982). El Nadal en els retaules barrocs; dins l'Erol, núm. 3. Berga, pàgs. 40-43. SERRA, R.; BERNADICH, A.; ROTA, M. (1991). Guia d'Art del Berguedà. El patrimoni arquitectònic i artístic a la comarca. Ed. Consell Comarcal del Berguedà i Patronat del Centre d'Estudis del Berguedà. Pàgs.75 a 79. SITJES MOLINS, Xavier (1986). El cometa Halley al retaule de Casserres; dins l'Erol, núm. 16, Berga, pàgs. 6 i 7. SITJES MOLINS, Xavier (1991). Retaules barrocs i neoclàssics berguedans desapareguts; dins dossier monogràfic "Retaules barrocs de la comarca" Erol, núm. 35. Berga, pàgs. 22 i 23. VILADÉS, R. (1982). Cap a la recopilació del patrimoni artístic del Berguedà ; dins l'Erol, núm. 1. Berga, pàgs. 26 i 27. VILAMALA i TERRICABRES, Joan (2001). L'obra dels Pujol. Escultors de la Catalunya central (ss. XVIII-XIX).Col·lecció Nostra història, núm. 2. Farell editors.

Enllaços d'interès:

